

Hans Andersson på Snäcketorpet.

Han bodde ensam i skogen i 35 år

Vikarierade för Carl Jularbo

Ur LP 1985-06-18

Om många märkliga och ovanliga människoöden kan man ibland få höra eller läsa. Många människor som ännu finns kvar i livet vill inte gärna prata om vad man som ung upplevt. Men ibland kan man träffa på en och annan som väl kommer ihåg speciella saker som man fått uppleva. LP hade den stora förmånen att få träffa den nu 89 årige Hans Andersson på Stångenäshemmet. Detta var ett sammanträffande som signaturen sent skall glömma. Man hade kanske förväntat sig att träffa en man som tidens tand farit illa åt. Men vad man träffade var en synnerligen vital herre som verkligen bar sina 89 år med största beundran.

FÖDDES PÅ VARBACKA I LUR

Hans Andersson, eller som han allmänt kallas, Hans på Snäcketorpet, föddes 1896 på Varbacka i Lurs socken. Han förblev "hemmavid" fram till dess han konfirmerats. Sedan bar det ut "på sjön". Under sin tid ombord på olika fartyg arbetade Hans som matros på däck. Detta innebar många gånger både hårda och långa arbetsdagar. Inte så sällan fraktade man "propps" till gruvorna ute i Europa. Detta var ett både hårt och många gånger ganska farligt arbete berättar Hans. Till att börja med var Hans med ombord på de gamla segelfartygen där man många gånger fick "slita ont". Lite bättre blev det sedan då ångfartygen kommit i ropet.

VAR MED I TVÅ VÄRLDSKRIG

När sedan första världskriget bröt ut blev Hans inkallad i kronans tjänst. Han var med och kämpade sig genom de svåra krigsåren 1914–1918 innan han fick återvända hem igen. Då arbetade han mestadels på olika gårdar fram till en tid då han sedan kom att ägna sig åt hemmafiske. Han var ibland också ute och fiskade med de gamla segelskutorna.

ARBETADE OCKSÅ INORGE

Hans har alltid tyckt om att röra på sig. Som 17 åring arbetade han sålunda i bl.a. Norge med skogsarbete samt på en del skeppsvarv. När han skulle börja arbeta i Norge hände det ganska ofta att han vandrade från Lur till Norge. Man fick ju inte någon hjälp med någonting på den tiden berättar Hans. Man fick allt klara sig själv så gott det gick.

FLYTTADE TILL SNÄCKETORPET

När sedan Hans Andersson blev 29 år gifte han sig. I samband med detta köpte han också då Snäckedorpet i Hallinden dit han flyttade med sin fru. Paret bodde sedan där i lite drygt 20 år. Då blev tyvärr Hans ensam sedan hans hustru gått bort, bara 50 år gammal. Hans beslutade sig emellertid att ensam bo kvar i Snäckedorpet. Här bodde han sedan sammanlagt i nära 35 år. – Det var fint där uppe på Snäckedorpet säger Hans. Varje årstid hade sin tjusning. Torpet ligger ute i skogen. Det var ganska långt till grannstugorna, men detta hindrade ju inte att jag ofta arbetade hos grannarna. Mest var det i skördetider då det ofta var mycket att göra på gårdarna. Själv hade jag inte så mycket mark. Men jag hade lite som ju fick skötas om.

MÅNGA BESÖKARE

Många tror kanske att det aldrig kom en människa upp till Snäckedorpet säger Hans. Men faktum är att det ibland kom ganska många vandrare om ofta "tittade in". Jag har under mina många år på Snäckedorpet träffat massor av förbipasserande människor. Detta tycker jag var trevligt eftersom det många gånger kunde vara skojigt med en liten pratstund.

När jag inte arbetade inom jordbruket så brukade jag ibland vara ute och arbeta tillsammans med "Murar-Herman" som jag var hantlangare åt. Det var för övrigt genom "Murar-Hermans" son Åke Berthage, som LP fick kontakt med Hans på Snäckedorpet.

Hans Andersson, Hans på Snäckedorpet, tog fram sitt dragspel och bjöd på några melodier i bästa Jularbostil.

SPELMAN I MÅNGA ÅR.

Som så många andra på den tiden tyckte Hans Andersson mycket om musik. Detta ledde till att han redan i skolåldern skaffade sig ett munspel som han lärde sig att spela på. Hans anlidades ofta att spela på kalas av olika slag och så naturligtvis när det skulle bli dans på någon loge eller i något vägska. Senare fick Hans så sitt första dragspel. Detta fick han av sin broder Johan som arbetade borta i Amerika. Hans första dragspel var ett tvåradigt durspel som han lärde sig att spela på. Hans lärde sig aldrig att spela efter noter utan han alltid varit vad man kallar för en gehörsspelare. Med tiden skaffade sig Hans större dragspel. Han fortsatte att spela på kalas och bröllop och varhelst det dansades. Hans berättar lite stolt att han vid tillfälle gästade Karlstad. Vid detta tillfälle fanns också i Karlstad Carl Jularbo. Hans blev faktiskt tillfrågad av Jularbo om han inte ville spela på hans dragspel medan Jularbo skulle gå och äta. Hans tackade och svarade sedan för en god stunds underhållning medan Calle Jularbo både och åt fick sig någonting att dricka. I dag har Hans i sin ägo ett femradigt dragspel som han spelar på ibland. När LP besökte denne vitale och synnerligen trivsamme man fick vi faktiskt höra ett par melodier framförda av Hans själv. Det var verkligen imponerande att höra denne 89 åring traktera sitt instrument. Trots att Hans förfrusit högerhanden spelade han mycket bra på sitt spel.

STÅNGENÄSHEMMET - ETT FINT STÄLLE

Efter 35 år ensam i skogen och på Snäcketorpet kom sedan Hans till Stångenäshemmet för tre år sedan. Man kanske skulle kunna tro att en människa som levt så isolerad under så lång tid skulle ha svårt att anpassa sig i den miljö ett modernt äldreomsorgshem har att erbjuda.

Men för denna omställning hade Hans inte några som helst problem.

– Jag trivs jättefint här på Stångenäshemmet berättar Hans. Här finns allting nära tillhands och här är bra på alla sätt och vis. Jag har bott här i tre år nu och tycker allt här är toppen. Om man vill kan man ju gå ut och röra på sig lite. Ja, man kan göra nästan vad man vill. Men min tid på Snäcketorpet vill jag inte ha ogjord. Torpet fungerar i dag som sommarställe för mina barnbarn. De har det fint däruppe

EN VERKLIG KÄRNFARBOR

Hans på Snäcketorpet tillhör den generation som fått klara sig själv. Han har alltid levat ett sunt liv vilket kanske är en viktig faktor i att han blivit såpass till åren. 89 år är en synnerligen respektabel ålder. Hans är vad man gärna vill kalla en verklig "kärnfärbör". Han har fått "bekänna färg" i sina dagar, men detta har lett till en fin grundfysik som Hans i dag har glädje av. Att få träffa Hans och lyssna till honom när han berättade om en lite liten del av sitt liv var en fin upplevelse.

Jan Löfgren.